

KOVÁCS ELEONÓRA

A TÜKÖR

Nagy kár, hogy nem lehet felemelkedni egy magasabb létsíkra, és itthagyni mindent, ami nem tetszik, mondta Z. a tükör előtt állva. A beszélgetés azután kezdődött, hogy Z. megbotlott egy könyvkupacban. A falnak csapódott, esés közben a tükröt fedő takaróba kapaszkodott, amit végül magával rántott. Amikor feltápászkodott, meglátta őt. Zavarba esett, a tükörbe bámulva lassan végigsimított homlokán, és tett egy lépést előre. A vele szemben álló alak továbbra is gúnyosan mosolygott, aztán megszólította.

Most képzeld el, folytatta Z., elmerülve a beszélgetésben, milyen lenne, ha egyszerűen csak tovább léphetnél, mint egy társasjátékban, a következő mező felé. Ezzel együtt egy újabb szintre, létsíkra érkeznél, a játékszabályok betartása nélkül, és ehhez még csak el sem kellene nyerned a szomszédod zsetonjait. Figyeld meg, itt vagyok például én: teljesen ittragadtam. A munkahét öt napján kenyeret sütök, kettőn sört iszom. Akkor sem tehetnék másként, ha megunnám a kenyérdagasztást. Ki kerülne a helyemre, ejtene a tészta közepén három pontos metszést, hogy a fölösleges levegő a hő hatására eltávozzon? Salamon, aki leginkább a süteményekhez ért? Debórára viszont pedig nem bízám.

Z. közelebb hajolt a tükörhöz, és suttogva folytatta: a tegnapelőtti műszakban láttam, hogy Debóra nem dobta a selejtbe az almás pite első szeletét. Tudod, a sütemény elkészült, ő kivette a tepsit, hagyta kihűlni, aztán felszeletelte és műanyag dobozba rakta. Felcímkézte, a pultra tette, Salamon pedig kivitte az eladótérbe, az akciós sorvégre. Amíg Salamon kint volt, láttam, hogy Debóra az állvány mögé állt, hogy a kamera ne lássa, és megette a sütemény végét. Tudod, súgta Z., ez már lopás. A tükörben lévő alak a bal kezével közelebb hívta Z.-t. Mit mondasz? Már értem, válaszolta Z. örömteli arccal, és a konyha felé rohant. Ott nem volt egyetlen fényes felület sem, ezért a tükörben álló alak nem láthatott semmit.

A két napon keresztül tartó idegesítő kutyaugatás miatt a szomszéd feltröpte az ajtót. Miután belépett, szitkozódva fulladozott, átvágott a lakáson, szétrántotta a függönyt, kivágta az ablaktáblákat. Kihajolt az utca fölé, szippantott egy kevés friss levegőt, majd komoran megszemlélte a szobát.

A szőnyegen könnyek, reklámújságok, üres ásványvizes palackok hevertek, a tükör leesett a falról. A kutya a fürdőszobában ugatott tovább. A tulajt a konyhában találta meg. Z. a konyhacsempén hevert, három egyenlő hosszúságú vágás helyezkedett el a homlokán. A szomszéd öklendezve hívta a rendőrséget. Ő nem tudhatta, hogy kizárólag három, pontosan középre metszett vágás által távozhat a fölösleg anélkül, hogy kárt okozna az anyagban. Miközben a rendőrséget várta, szeme megakadt a falról leesett tükrön. Megcsodálta a díszes keretet, majd gondolkodás nélkül a kabátja alá rejtette a tükröt, és elhagyta a lakást.

